

רע"פ 5529/21 - חאזם להואני נגד הוועדה המקומית לתכנון ולבניה "לב הגליל"

בבית המשפט העליון

רע"פ 5529/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: חאזם להואני

נגד

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ולבניה "לב הגליל"

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה בתיק עפ"א 4256-03-21 מיום
15.7.2021 שניתן על ידי כב' השופטת עפרה ורבנר

בשם המבקש: עו"ד ח' מנאע; עו"ד ל' באסם

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ע' ורבנר) מיום 15.7.2021 בעפ"א 4256-03-21, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת ס' פלג קימלוב) ב-בצה"מ 24253-07-20.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 9.7.2020 חתם יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה "לב הגליל" על צו הריסה מנהלי כנגד מבנה בבעלות המבקש, לפי סעיף 221 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה). על פי צו ההריסה, מדובר במבנה למגורים בשטח של כ-120 מ"ר, בהליכי בניה, אשר נבנה ללא היתר.

2. המבקש פנה לבית משפט השלום בקריות בבקשה לבטל את צו ההריסה המנהלי, מנימוקים שונים. ביום 1.2.2021 דחה בית המשפט את הבקשה. בין היתר, דחה בית משפט השלום טענת אכיפה בררנית; טענה לפיה נפל פגם מנהלי בהליך ההתייעצות אשר קדם להוצאת הצו; וכן את טענת המבקש לפיה ישנו אופק תכנוני וכי החלו הליכים להוצאה לפועל של תכנית אשר תאפשר להכשיר את המבנה. בית המשפט ציין כי המבקש ידע שהוא מבצע עבודות בניה ללא כל היתר כדין והפר צו להפסקת עבודה.

3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי, וזה דחה את ערעורו. בית משפט קמא דחה את טענת המבקש לפיה נפל פגם בהליך הוצאת הצו, ובכלל זאת שב ודחה את טענת המבקש, כי צו ההריסה הוצא ביום 7.7.2020, בטרם קבלת תצהיר מפקח והתייעצות, באופן המצביע לכאורה על פגם מנהלי בהוצאתו. בית המשפט מצא כי לא הייתה החלטה על הוצאת צו הריסה מנהלי ב-7.7.2020, ומשכך לא נפל פגם בהליך הוצאת הצו. כן דחה בית משפט קמא את טענת האכיפה הבררנית שהעלה המבקש. בית משפט קמא התייחס לבקשת המבקש לצרף ראיות חדשות בשלב הערעור, וציין כי לא מצא שיש בהן כדי לשנות מן התוצאה או כדי להוכיח כי היתר בניה נמצא בהישג יד.

4. המבקש אינו משלים עם פסק דין זה. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

נימוקי הבקשה

5. בבקשתו, מעלה המבקש טענות רבות כנגד קביעותיו של בית משפט קמא. בין היתר, טוען המבקש כי עניינו מעורר שאלה בעלת חשיבות משפטית כללית, ביחס לפרשנות חוק התכנון והבניה. המבקש מפנה לנוסח סעיף 221 לחוק, אשר קובע כי יושב ראש ועדה מקומית לתכנון ולבניה רשאי להורות על הריסת עבודה אסורה על יסוד תצהיר שהגיש לו מפקח. לשיטתו, אין מקום "לתת או לדבר על מתן צו הריסה מינהלי או כוונה לתת צו הריסה מינהלי לפני אותו תצהיר של המפקח". המבקש טוען כי בעניינו גובשה למעשה כוונה להוצאת צו הריסה עוד בטרם ניתן תצהיר המפקח.

בנוסף, טוען המבקש כי בית משפט קמא נדרש היה לקיים דיון נפרד ולתת החלטה נפרדת בעניין הראיות החדשות שביקש המבקש לצרף בשלב הערעור, אך בפועל בית משפט קמא שגה עת דחה את הבקשה "ללא דיון או החלטה נפרדת במהותם".

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים המעלים שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של המבקשים, או אם קיים חשש כי דחייתה תגרום לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 1028/21 מנשה נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה רמת גן (22.2.2021)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה חורגת מענייני הפרטי של המבקש, על אף ניסיונו להציג ככזאת. כך גם לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק

מהותי.

8. בתי המשפט שדנו בעניינו של המבקש, קבעו כממצא שבעובדה שצו ההריסה לא ניתן ביום 7.7.2020, כי אם רק מאוחר יותר, ומכאן שלא נפל כל פגם מנהלי בהוצאתו. המבקש משיג, אפוא, על הקביעה העובדתית ביחס לאופן הוצאת הצו. כידוע, בית משפט שלערעור אינו מתערב בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית, והדבר ייעשה רק במקרים חריגים ביותר, קל וחומר בבקשה ב"גלגול שלישי" (ראו, למשל: רע"פ 6951/20 חמיני נ' מדינת ישראל(3.12.2020)). בכך די כדי לדחות את הטענה.

9. אשר לטענת המבקש בעניין הוספת הראיות, הרי שהיא ממוקדת בשלמותה בעניינו הפרטני של המבקש, ואין בה דבר שיצדיק מתן רשות ערעור.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' באלול התשפ"א (12.8.2021).

ש ו פ ט